

RAMAZANI OKULLAŞTIRABİLMEK

هُدًى مِّنْ وَبَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ هُدًى الْقُرْآنُ فِيهِ أَنْزَلَ الَّذِي رَمَضَانَ شَهْرٌ
عَلَىٰ أَوْ مَرِيضًا كَانَ وَمَنْ فَلْيَصْنَعُهُ الشَّهْرَ مِنْكُمْ شَهْدَ فَمَنْ وَالْفُرْقَانِ
الْعُسْرَ بِكُمْ يُرِيدُ وَلَا الْيُسْرَ بِكُمْ اللَّهُ يُرِيدُ أُخْرَ أَيَّامٍ مِّنْ فَعَادَةٌ سَفَرٌ
تَشْكُرُونَ وَلَعَلَّكُمْ هَدَاكُمْ مَا عَلَى اللَّهِ وَلِتُكَبِّرُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكْمَلُوا

Değerli Mü'minler!

Fahr-i Kâinat Efendimiz Medine'ye hicret edeli henüz iki yıl olmuştu. İslam'ın on beşinci yılıydı. Âyet âyet, sûre sûre Kur'an inmeye devam ederken, Yüce Mevlâmız şöyle buyuruyordu: **"Ramazan ayı öyle bir aydır ki, insanlar için bir hidâyet rehberi olan, bu rehberliğin apaçık belgelerini taşıyan ve hakkı batıldan ayıran Kur'an işte bu ayda indirilmiştir: Öyle ise içinizden kim bu aya ulaşırsa onu oruçla geçirsin."** (el-Bakara, 2/185)

Ertesi yıl Ramazan ayı yaklaşınca, Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) Medine Mescidi'nin minberine çıkarak ümmetine şöyle seslendi: **"Ey insanlar! İçerisinde bin aydan daha hayırlı olan Kadir gecesinin bulunduğu, büyük ve bereketli bir ayın gölgesi üzerimize düştü. Allah, Ramazan ayının gündüzlerinde oruç tutmayı farz kılmış, gecelerini de ibadetlerle geçirmeyi tavsiye etmiştir. Ramazan ayının evveli rahmet, ortası günahlardan arınma ve sonu da cehennem ateşinden kurtuluştur. Emri altında çalışanlara merhametli davrananları, Allah da bağışlar ve cehennemden âzâd eder."** (Buhârî, Müslim)

Değerli Müminler!

Ayların sultanı olan Ramazanda, sözlerin sultanı ve bereketin kaynağı olan Kur'an'a her zamankinden daha fazla vakit ayıracak, onu anlamak için daha çok çaba sarf edecek ve böylece yıpranan gönül ve zihin dünyamızı ilâhî vahiyle tamir etmeye çalışacağız. Hayat öğretmenimiz Sevgili Peygamberimizin **"Oruç tutunuz sıhhat bulunuz. Her şeyin bir zekâtı vardır, bedenlerin zekâtı da oruçtur."** tavsiyelerine uyararak hem Rabbimizin verdiği sıhhate teşekkür edecek, hem de bizlere verdiği müjdesine, inşallah, nail olacağız.

Değerli Mü'minler!

Rasûl-i Ekrem Efendimizin ifadesiyle **"Rahmet kapılarının açıldığı, Cehennem kapılarının kapandığı ve şeytanların zincire vurulduğu Ramazan ayı"**, Rabbimizle ve çevremizdeki varlıklarla ilişkilerimizi yeniden gözden geçirme fırsatı sunuyor bize. Namazla, oruçla, semaya el açmakla, zekâtla ve sadakayla gerçek özgürlüğe ve kalp huzuruna ereceğiz.

İş ve aş peşinde koşarken, ailecek bir sofranın etrafında toplanamaz olduk. Dünya meşgalesi, çoğumuzu akraba ve dostlarımızdan kopardı. İşte iftarlar ve sahurlar sayesinde ailemizle, akraba ve dostlarımızla, komşularımızla bir sofrada yeniden buluşarak mutluluğun uzaklarda değil, aile yuvamızda olduğunu hatırlayacağız.

Baba-oğul, anne-kız, dede-torun el ele tutuşarak teravîh ve mukabele için camilere koşacağız. Böylece gözlerimizin nûru ve gönüllerimizin sürûru olan çocuklarımıza karşı görevlerimizi bir kez daha hatırlayacağız. Hep birlikte Ramazan ayının rahmet ve bereket pınarından kana kana içebilmek için, gayret göstereceğiz.

Değerli Kardeşlerim!

Ramazan süresince, mal çokluğuyla değil, gönül tokluğuyla gerçek zenginliği yakalamaya; zenginlerin çağırılıp fakirlerin dışlandığı sevimsiz sofralardan uzak durmaya; fakir-fukaranın dua ve tebessümlerinde saklı olan bereketi ve tadı tatmaya çalışacağız. Dünyanın pek çok yerinde aç ve açıkta olan, baskı ve zulüm altında inleyen kardeşlerimizle hem dualarımızla, hem de maddî imkânlarımızla destek vereceğiz.

Ramazan ayını, günahlarından arınmak ve cennetin sonuna kadar açık olan kapılarından girmek için âdetâ bir okula dönüştürebilenlere ne mutlu!

Hutbeme Peygamber Efendimiz (s.a.s.)'in şu hadisi ile son vermek istiyorum:

"Gönülden inanarak ve karşılığın Allah'tan umarak Ramazan'ı ibadetle geçiren kişinin geçmiş günahları bağışlanır."



СВЕЩЕНИЯ РАМАЗАН

الهُدَى مِّنْ وَبَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ هُدًى الْقُرْآنُ فِيهِ أَنْزَلَ الَّذِي رَمَضَانَ شَهْرُهُ
عَلَىٰ أَوْ مَرِيضًا كَانَ وَمَنْ فَلْيُصُمْهُ الشَّهْرَ مِنْكُمْ شَهِدَ فَعَنْ وَالْقُرْآنِ
الْعُسْرَ بِكُمْ يُرِيدُ وَلَا الْيُسْرَ بِكُمْ اللَّهُ يُرِيدُ أُخْرَ أَيَّامٍ مِّنْ فَعَادَةٌ سَفَرٍ
تَشْكُرُونَ وَلَعَلَّكُمْ هَدَاكُمْ مَا عَلَى اللَّهِ وَلِتُكَبِّرُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكْمَلُوا

Мухтерем джемаат!

Гордостта на вселената, Пейгамбера ни се беше преселил едва от две години в Медина. Беше през петнайсетата година от началото на разпространението на исляма. Свещеният Коран продължаваше да се низпослава айет по айет, сура по сура. В тях Аллах Теаля повеляваше следното: „*Рамазан е месеца, през който беше низпослан Корана за напътствие на хората и ясни знаци от напътствието и разграничението. Който от вас стане свидетел на този месец, да пази оруч през него, а който е болен или на път - да се издължи в други дни.*” (ел-Бакара, 2: 185)

През следващата година любимият ни Пейгамбер (с.а.с.), когато наближил месец рамазан, се изкачил на минбера на Мединската джамия и се обърнал със следните думи към вярващите си последователи: „*О, хора! Над нас падна сянката на един голям и плодороден месец, който съдържа в себе си Нощта Кадир, по-благодатна от хиляда други месеци. Аллах ни заповяда да спазваме оруч през дните и препоръча да прекарваме нощите, изпълнявайки ибадети. Защото началото на месец рамазан е милост; средата е опрощение на греховете, а края - спасение от адския огън. Аллах опрощава тези, които се отнасят състрадателно към онези, които постъпват съобразно Неговата заповед, и ги освобождава от джехеннема.*” (Бухари, Муслим)

Скъпи мюсюлмани!

През месец рамазан, който се явява короната на останалите месеци, трябва да отделяме повече време за Корана, който се явява господаря на словата и извор на благата. Да вложим повече усилия за разбирането на Корана, имайки предвид, че по този начин ще обновим износените си души и умове.

Спазвайки препоръката на нашия учител, любимия ни Пейгамбер, ще благодарим за

здравето, с което нашия Създател ни дарява, и ще постигнем обещаната от Аллах благодат.

Уважаеми вярващи!

През месец рамазан, по израза на нашия Пейгамбер (с.а.с.), се закриват вратите на джехеннема и шейтана бива окован във вериги, ние получаваме възможност отново да преразгледаме отношенията си с нашия Създател и с всичко онова, което ни заобикаля. С кланяне на намаз, спазвайки оруч, с отворени за молитва шепи, с даване на зекят и садака, ние ще постигнем освобождение и душевно благополучие.

В борбата за изкарване на прехраната и защитата на работата си, изгубихме навика да се събираме край общата трапеза. Светските грижи откъснаха мнозина от нас от роднини, приятели и съседи. Сега отново ще имаме възможност да се срещнем насядали на една софра и да си припомним, че щастието не е тъй далече от нас, а се намира в семейното ни гнездо.

Бащи и синове, майки и дъщери, деди и внуци, хванати ръка за ръка, ние ще тръгнем към джамиите, за теравих и мукабеле. По такъв начин още веднъж ще си спомним за нашите задачи, за нашия дълг пред децата ни, които са светлина за очите и радост за сърцата ни. Така ние ще положим усилия, за да прием до насита от благодатния извор на месец рамазан.

Скъпи братя мюсюлмани!

През месец рамазан ние ще се стараем да овладеем, но не и да се гордеем с имота и имуществото си, а с насладата от душевната задоволеност; да останем далеч от софрите, в които нямат достъп бедните, а се канят само заможните и да вкусим благодатта в молитвите и усмивките на бедните, ще дадем своята морална и материална подкрепа на нашите събратя по света, които гладни и боси пъшкат под гнет.

Рамазан е месец за пречистване от греховете, за да можем да прекрачим през широко разтворените врати на дженнета.

Ще привърша днешното си хутбе с един хадис на нашия Пейгамбер (с.а.с.): „Опрощават се миналите грехове на всеки, който прекара с ибадети месец рамазан, вярвайки и надявайки се на отплата единствено от Аллах.”

EBEDÎ MUTLULUK YURDU: CENNET

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرَّضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ ﴾

Aziz Müminler!

İnsanın iç dünyasına kulak verdiğimizde, onun sonsuzluk özlemiyle yaşadığını, sıkıntılara üzülüp güzelliklere sevindiğini görürüz. Fânilikten ürperdiğini, dünya ve dünyadakilerden gerçek mânâda mutlu olmadığını anlarız. Böylesine bir varlığın sıradan şeylerle meşgul edilmeyip ruhundaki özlemlere kulak verilmesi gerekmektedir. Bu cümleden olarak insanı en iyi tanıyan ve yaratıcısı olan Yüce Allah (c.c.) şöyle buyurmaktadır: **“Bilginiz olsun, kalpler yalnızca Allah’ın zikriyle mutmain olur.”** (er-Ra’d, 13/28)

İnsanın en büyük özlemi ve hedefi Yara-dan’ın rızasını kazanmak olmalıdır. Dünyada O’nun rızasını kazanmak gayesini güdenler, mutlu oldukları gibi, ahirette de cennete gireceklerdir. Bir diğer ifadeyle, O’nunla bütünleşenler, her iki alemde de huzura kavuşacaklardır. Onu terk edenler ise, dünyada da ahirette de sıkıntı içinde kalacaklardır.

İmân eden ve hayatını güzel amellerle süsleyenlerin, ölümleriyle beraber gidecekleri yer cennettir. Cennet Allah’ın huzuruna günahkâr olarak gitmekten korkanların ve nefislerini kötülükten arındıranların sonsuzluk yurdu-dur. İnsanları, güzelliklerin var olduğu mutluluk yurduna çağırın Allah (c.c.) şöyle buyurur: **“Rabbimizin bağışlamasına ve genişliği göklerle yer kadar olan cennete kavuşmak için yarışın. Orası muttakiler için hazırlanmıştır.”** (Âl-i İmrân, 3/133)

Muhterem Müslümanlar!

İnsanlar bu güzel mükâfata ermek için öncelikle imân etmelidirler. İmân ettikten sonra Rablerine, kendilerine, ailelerine, vatandaşlarına karşı görevlerini yerine getirmelidirler. Yeri geldiğinde canlarını ve mallarını Allah yolunda feda ederek, insanların iyiliği için ça-

lışarak, helâl dairede rızıklarını temin ederek bu kutlu mekâna lâıyk hâle gelmelidirler. Allah, cennettekilerin niteliklerini şöyle anlatır: “Onlar, Rablerinin rızalarına ermek için sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli-aşikâr yoksullara veren, kötülüğü iyilikle savanlardır. İşte bunlar için dünya yurdunun iyi sonucu vardır. Bu sonuç da Adn cennetleridir. Atalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlarla beraber oraya girerler. Melekler de her bir kapıdan yanlarına girer ve şöyle derler: **‘Sabretmenize karşılık, sizlere dünya yurdunun sonucu olan cennet ne güzeldir.’** (er-Ra’d, 13/22-24)

Zümer suresinde de Rabbimiz cennete gireceklerin hâlini şöyle anlatır: “Rablerine karşı gelmekten sakınanlar, bölük bölük cennete sevk edilirler. Cennete vardıklarında, kapıları açılır ve cennet bekçileri onlara şöyle derler: ‘Size selâm olsun, tertemiz oldunuz. Haydi ebedî kalmak için girin cennete.’”

Değerli Din Kardeşlerim!

Bir kısmı dünyadakileri andıran, bazıları ise daha önce hiç bir nefsin bilmediği, çeşit çeşit cennet nimetleri, hayal ve ifade sınırlarımızın çok ötesindedir. Gönüllerin arzuladığı, gözlerin hoşlanacağı her şey oradadır. Bu güzellikleri anlatan Yüce Rabbimizin sözleriyle hutbemize son verelim:

“Gerçekten cennet ehli sevinç ve mutluluk dolu bir yaşam içindedirler. Orada taptaze meyveler vardır ve arzu ettikleri her şey onlarındır. Çok merhametli olan Rabden bir söz olarak kendilerine ‘selâm’ vardır.” (Yâ-sîn, 36/55-58)

“Allah onlardan razı, onlar da Allah’tan razıdır.” (el-Maide, 5/19)

Rabbimiz hayrımızı bol, sonumuzu hayreylesin, son mekânımızı cennet eylesin!





ДЖЕННЕТЪТ - МЯСТОТО НА ВЕЧНОТО ЩАСТИЕ

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ ﴾

Скъпи вярващи!

Когато нададем ухо на вътрешния ни мир, разбираме, че ние живеем с мечтата за вечен живот, че ни гнетят различните притеснения в живота и ни радват красотите му. Нас ни тревожи лъжовният и преходен свят и ние не изпитваме истинско щастие в света и нещата в него. Такива същества като човека не заслужават да бъдат занимавани с обикновени неща, а да нададат ухо на онези възделения, които занимават душата му. В тази връзка Всевишния Аллах, Който е сътворил човека и го познава най-добре, повелява следното: **“Знайте, че онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват.”** (ер-Ра’д, 13: 28)

Най-голямата мечта и цел на човека трябва да бъде спечелване благоволенията на Твореца. Онези, които следват тази цел в живота си на този свят, освен че постигат своето щастие, но и в отвъдния свят ще пребивават в дженнета. Казано с други думи, онези, които живеят с Него, постигат благополучие и на двата свята. А онези, които се отдалечат от Него, ще изпитват притеснения както на този, така и на отвъдния свят.

Онези, които вярват и изживяват живота си с праведни дела, след смъртта си ще попаднат в дженнета. Дженнетът е мястото, където ще пребивават безкрайно време онези, които се страхуват да се явят като грешници пред Аллах и пречистват нефса си от злините. Аллах (дж.дж.), Който призовава хората да отидат в страната на щастие, осеяна с красота, повелява следното: **„Съревновавайте се за опрощението на вашия Създател и за да постигнете дженнета обширен колкото земята и небесата“.** Това място е приготвено за онези, които се пла-

шат от Аллах.” (Ал-и Имран, 3: 133)

Уважаеми мюсюлмани!

За да получат тази прекрасна награда хората трябва преди всичко да вярват. След като повярват трябва да изпълнят задълженията си към своя Създател, към себе си, към своето семейство и съотечествениците си. А когато се наложи да пожертват имота и живота си по пътя на Аллах, да се трудят за добруването на хората, да набавят по позволен начин прехраната си, за да заслужат да бъдат жители на този щастлив кът. Аллах Теаля разкрива по следния начин качества на пребиваващите в рая: **„...И се боят от своя Създател, и се боят от лошата равносметка и които търпят, стремейки се към лика на своя Аллах, и изпълняват намаза, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дали и отблъскват с добрина злината, за тях е последната обител – градините Адн. Ще влязат в тях и те, и който е праведник сред техните бащи и съпруги, и потомци. И мелякетата ще влязат при тях от всички врати: Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е последната обител!“** (ер-Ра’д, 13: 22-24)

В сура Зумер нашия Създател разкрива по следния начин положението на онези, които ще пребивават в дженнета: **„Онези, които избягват да се противопоставят на своя Господар, ще поемат на групи към дженнета. Когато достигнат до него, вратите ще се разтворят и пазачите на дженнета ще им кажат: „Привет вам, вие сте пречисти. Заповядайте, влезте в дженнета, където ще останете вечно!“**

Скъпи братя вярващи!

Там те ще видят най-различни райски блага, някои от които напомнят земните, а други, които никога не сме си представяли, неща далеч от нашата представа и описания. Там ще намерят всичко, което душите желаят, а очите мечтаят да видят. Ще довърша днешното си хутбе със словата на нашия Създател, Който описва по следния начин тези красоти:

„Обитателите на дженнета имат каквото пожелаят. И ще им се каже: „Мир!“ Слово от милосърдния Аллах!“ (Ясин, 36: 55-58)

„Аллах, доволен от тях, и те са доволни от Него.“ (ел-Маиде, 5: 19)

BİLGİ ÇAĞINDA YAŞAMAK

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿١﴾ أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٢﴾
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٣﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٤﴾

Muhterem Müslümanlar!

İnsanoğlu yaptığı teknolojik buluşlarla sadece güncel hayatına kolaylıklar getirmemiştir, aynı zamanda bilgiye ulaşımı da azamî ölçüde kolaylaştırmıştır. “Bilgi Çağı” diye adlandırılan bu yüzyılda, teknolojik imkân dâhilinde, artık arzu edilen zaman ve mekânda ihtiyaç olunan bilgiye ulaşabiliyoruz. Bu gelişme faydalı bir gelişme olsa bile, eğer bilgi olumlu veya olumsuz diye tasnif edilmez ise, değeri ölçülemez hale gelirse, hiç şüphesiz bilgi kirliliğine yol açacaktır. Böylece kendi kendimizi daha önemli işlerimizden alıkoymuş, kafamızı ihtiyaç dışı bilgi ve haberlerle doldurmuş oluyoruz. Hâlbuki faydalı ile faydasız bilgiyi ayırabilme yeteneği, kişiye küçük yaştan itibaren ilmin ilk basamağı olarak sayabileceğimiz kitap okuma alışkanlığının kazandırılmasından geçmektedir. Kitap okuma alışkanlığı olan çocuk ve gençler eğitim hayatlarında da çok daha başarılı olmaktadır. Okumayan nesillerin fikir üretme kabiliyetleri körelmektedir.

Değerli Kardeşlerim!

Bu durum karşısında günümüz insanın yapması gereken; binlerce yıllık insanlık tarihinde, çağının bilgi birikimini değerlendiren, geliştiren ve bu birikime yeni bir bilgi üretimiyle katkı sağlayan, insana hizmet eden ve adaleti gözeten topluluklardan dersler çıkarmaktır.

İslam alemi de, “*Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir kan pıhtısından yarattı, Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle yazmayı öğreten Rabbin, en büyük kerem sahibidir.*” (el-Alâk, 96:1-5) ayet-i kerimesi gereği, insanlığın ortak de-

ğerleri olan bilim, sanat ve edebiyat alanlarında bir çok yenilikler ve güzellikler getirmiş ve tarih sayfalarına Müslüman alimlerin isimlerini altın harflerle yazdırmıştır. İlim uğruna uzun seyahatlarda bulunmuş ve her alanda ilmî çalışmalara önyak olmuşlardır. Bugün bile hayranlıkla okuyup faydalandığımız nice muhteşem eserler yüzyıllar öncesindeki ilim aşkını gözler önüne sermektedir.

Muhterem Müslümanlar!

Günümüz dünyasında yine Müslümanlar olarak bilim ve sanatta söz sahibi olabilmemiz, öncelikle bu çağın bilgisine sahip olmaktan ve bilgi üretiminin içinde bulunmaktan geçer. Peygamber Efendimiz (s.a.s.), bir hadis-i şeriflerinde, “*İlim öğrenmek kadın erkek her Müslümana farzdır.*” (İbni Mâce) diye buyurarak, 14 asır öncesinden ilmin önemini dile getirmiştir. Okumak, sadece zihnimizi ve yeteneklerimizi geliştirmekle kalmayacak, aynı zamanda toplum içinde saygınlığımızı da artıracak ve söz sahibi kılacaktır. Okumak, insanı hem olgunlaştırır hem de bilgi kirliliğinin olduğu bu devirde, insanı faydasız bilgiye karşı bir kalkan gibi korur. Kendisini yetiştirmiş okuyan kişi, kendi sabitelerini de rahatlıkla savunabilecek ve koruyabilecektir.

Değerli Kardeşlerim!

Yeniden ilim dünyasında etki sahibi olabilmek için, gelin kendi eğitimimizi tekrar gözden geçirelim. Biz okuyalım ki, çocuklarımızda bizleri örnek alarak ilme ve okumaya heves ve ilgi duysunlar. Peygamber Efendimiz (s.a.s.)’in “*Beni Allaha yaklaştıracak yeni bir ilim öğrenmediğim günün doğmasında benim için hayır yoktur.*” (Buhâri) hadisinden yola çıkarak, vaktimizi boş meşgalelerle harcamayalım ve ne dünyamıza, ne de ahiretimize faydası dokunmayan işlerden uzak duralım. Ömrümüzü israf etmeyelim.



ЖИВОТ В ИНФОРМАЦИОННАТА ЕПОХА

11

ХУТЪЕ



أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿١﴾ أَلَمْ يَكُنْ الْأَكْرَمُ

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٢﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمِ ﴿٣﴾

Уважаеми мюсюлмани!

С откритията, които човек е направил, е допринесъл не само за улеснение на ежедневния си живот, но същевременно улеснил в максимална степен постигането на нови знания. Настоящото столетие, което наричаме „информационна епоха“, ни дава възможността в рамките на технологичните възможности да сме в състояние да достигнем в желаното от нас време и пространство необходимото ни знание. Това развитие, макар че много е полезно, но ако науката не я класифицираме като полезна и бесполезна и ако е достигнало до степен да не може да се измери ползата от нея, няма съмнение, че ще стигне до информационно замърсяване. По такъв начин ще се занимаваме с неща, които ще ни отнемат от по-важните занимания и ще пълним главите си с ненужна информация и знания. Ала умението да се различава полезното от бесполезното знание започва още от детските години, когато човек се привиква към четене на книги, което представлява първото стъпало в усвояването на науката. Онези деца и младежи, които придобиват навици да четат книги постигат по-добри успехи в процеса на обучението си. Поколения, които не четат губят умението и таланта си да възпроизвеждат мисъл.

Скъпи братя!

При това положение онова, което трябва да прави съвременният човек е да си изведе необходимите поуки от обществата, които са служили на човечеството, спазвали са правдата, развивали са науката и са давали своя принос за натрупаните знания в продължение на хилядолетната човешка история.

Ислямският свят също така, подчинявайки се на изискванията на свещения аят, който повелява: „Чети /о, Мухаммед/ в името

на твоя Господар, Който сътвори - сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Създател е най-щедрия. Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел.” (ел-Аляк, 96: 1-5), е внесъл редица новости и прекрасни постижения в областта на науката, изкуството и литературата и имената на ислямските учени са изписани със златни букви в страниците на историята. В името на науката те са предприемали далечни пътешествия и са били в първите редици на науката в различните области. Прославените техни произведения, които четем с възхищение и в днешно време, ни представят картината на любовта към знания отпреди векове.

Братя мюсюлмани!

В настоящата епоха за да бъдем отново водещи в областта на науката и изкуството като мюсюлмани трябва преди всичко да усвоим знанието на съвременното и да бъдем в крак с възпроизводството на знание. В един от своите свещени хадиси нашият Пейгамбер (с.а.с.) повелява, че „Усвояването на науката е дълг на всеки мюсюлманин бил той мъж или жена.” (Ибн Мадже) С тези слова той е подчертал преди 14 века значението на усвояването на науката. Четенето допринася не само за развитие на ума и уменията ни, но същевременно допринася да бъдем уважавани личности в обществото, чиито думи се чуват. Четенето освен, че допринася за узряването на човека, но същевременно го предпазва като щит от бесполезните знания във времето, в което се наблюдава и информационно замърсяване. Четящият човек, който се самоиздигнал и се самоутвърдил, ще може спокойно да защити и своите безспорни постижения.

Скъпи братя!

За да можем отново да бъдем влиятелни личности в света на науката и знанието, нека още веднъж да се огледаме къде сме в областта на учението. Нека и ние самите да четем, за да може децата ни да вземат пример от нас и да проявят интерес към науката и четенето. В свой хадис нашият Пейгамбер (с.а.с.) повелява: „Не виждам нищо добро за мене в изгрева на един нов ден, в който няма да науча някакво ново знание, което ще ме доближи до моя Аллах.” (Бухари)

Нека и ние да не губим времето си в празни занимания и да останем далеч от неща, които не допринасят никаква полза нито на този, нито пък на другия свят. Да не погубим напразно живота си!

İSLÂM'DA AİLE

أَنْفُسِكُمْ مِّنْ لَّكُمْ خَلْقَ أَنْ آيَاتِهِ وَمِنْ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ وَجَعَلَ إِلَيْهَا لَتَسْكُنُوا أَزْوَاجًا
يَتَفَكَّرُونَ لِقَوْمٍ لَّا يَاتِ ذَلِكُ فِي إِنْ وَرَحْمَةً

Muhterem Mü'minler!

Toplumunu oluşturan en küçük yapı ailedir. Aile sağlıklı ve mutlu olursa; milletin de mutlu olacağı şüphesizdir. Bundan dolayı insanlığın dünya-ahiret mutluluğunu hedefleyen İslam dini de aileye büyük önem vermiştir.

Muhterem Mü'minler!

Bizim için her konuda kendisinde en güzel örnekler bulunan sevgili peygamberimiz, aile reisi olarak da en güzel örnektir. Onun getirdiği prensiplere göre aile hayatı yalnızca bu dünya ile sınırlı değildir. Ailede başlayan hayat birlikteliği cennete uzanmalı, bunun için de eşler birbirlerine yardımcı olmalıdır. Nitekim bir ayette Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: **“Kaynaşmanız için size kendi cinsinizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peyda etmesi de O'nun varlığının delillerindedir. Doğrusu bunda iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.”** (er-Rûm, 30/21)

Yaşayışıyla huzurlu ailenin en güzel örneği veren Efendimiz (s.a.s.), **“Sizin en hayırlınız, eşine karşı hayırlı olandır.”** buyurmuşlardır. O, eşine karşı hiçbir zaman kaba davranmamış, asık yüzlü olmamıştır. Hazreti Ayşe annemize **“Ayşecik”** diye hitap ederek zevcesine olan saygı ve muhabbetini dile getirmiştir.

“Bize dünyadan ne tavsiye ederseniz ey Allah'ın Rasûlü sorusuna: **“Allah'ı seven bir gönül, Allah'ı anan bir dil, kişinin iman hayatına yardımı olan salih bir eş.”** diye cevap vermiştir.

Muhterem Mü'minler!

Peygamber Efendimiz, hanımı Hazreti Hatice'ye sağlığında çok değer verdiği gibi, vefatından sonra bile onun hatırasına saygı göstermiştir. Evde bir koyun kesilince etinin bir kısmının fakirlere gönderilmesini ister ve **“Bu Hatice'nin payıdır.”** buyururdu.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) aynı zamanda çocukları için de son derece şefkatli bir baba ve çok iyi bir eğitimci idi. Yaşantısıyla onlara en güzel örnek oluyordu. Nitekim Yüce Rabbimiz Tâhâ suresi 132. ayette yaşayarak örnek olmanın önemine dikkat çekerek **“Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et.”** buyurmuştur. Bu ilâhî emre muhatap olan Sevgili Peygamberimiz sabah namazına giderken bazen Hazreti Fatıma'nın kapısını çalar **“Namaza, namaza...”** diye seslenir sonra mescide giderdi.

Unutmayalım ki, ailede herkes sorumluluklarının gereğini yerine getirir ve sevgi, şefkat ve merhamet duygularıyla hareket ederse o aile huzur rahmet ve bereketlerle dolar.

Hutbemizi Yüce Allah'ın öğrettiği duayla bitiriyorum. **“Ey Rabbimiz! Bize dünyada ve ahrette iyilikler ve güzellikler ihsan eyle ve bizi cehennem azabından koru.”**



СЕМЕЙСТВОТО В ИСЛЯМА

أَنْفُسِكُمْ مِّنْ لَّكُمْ خَلَقَ أَنْ آيَاتِهِ وَمِنْ
مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ وَجَعَلَ إِلَيْهَا لَتَسْكُنُوا أَزْوَاجًا
يَتَفَكَّرُونَ لِقَوْمٍ لَّا يَاتِ ذَلِكِ فِي إِنْ وَرَحْمَةً

Скъпи вярвачи!

Най-малката част на обществото е семейството. Ако семейството е здраво и щастливо, несъмнено и народът ще бъде щастлив. Именно поради това ислямската религия, която цели земното и отвъдното участие на човечеството, е отдало голямо значение на семейството.

Скъпи братя!

Любимият ни Пейгамбер (с.а.с.), който е най-добрият пример във всяко отношение, е най-прекрасният пример и като глава на семейство. Според прокламираните от него принципи, продължителността на семейния живот не е ограничена само с този свят. Съжителството, което започва в семейството, трябва да продължи и в дженнета, а за постигане на това съпрузите трябва да си помагат взаимно. Именно в тази насока Всевишният Аллах повелява: **„И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.“** (ер-Рум, 30: 21)

Мухаммед (с.а.с.), който на практика е показал най-добрия пример за спокойно и щастливо семейство, е казал: „Най-добрият сред вас е този, който се отнася най-добре със съпругата си.“ Той никога не се отнасял грубо към съпругата си, не стоял с намръщено лице при нея. Той показвал уважението и обичта си към съпругата си Хазрети Айше, обръщайки се към нея с

умалителното „Айшенце“.

Когато бил запитван с думите „О, Пратенико на Аллах! Какво ще ни препоръчаш от този свят?“, Расулюллах (с.а.с.) отговорил: *„Душа, обичаща Аллах; език, споменаващ Аллах; праведна съпруга, която подкрепя човека в изживяването на вярата.“*

Уважаеми мюсюлмани!

Пейгамберът (с.а.с.) приживе уважавал много съпругата си Хазрети Хатидже, но и след смъртта ѝ е почитал нейната памет. Когато вкъщи заколел някоя овца, една част от месото изпращал на бедните, подчертавайки, че „това е делът на Хатидже“.

Високопочитаемият Пейгамбер (с.а.с.) и към децата си е бил много състрадателен баща и много добър възпитател. Той със своето поведение е бил най-добрият им пример. Именно това, значението на практическия пример подчертава Великият Аллах в 132-и аяет на сура Та-ха: **“И повели на твоето семейство да отслужва молитвата, и самият ти постоянствай в нея!”**

Пейгамберът (с.а.с.), който бил обект на тази заповед, когато ставал за сабах намаз, понякога почуквал по вратата на дъщеря си Фатима, призовавайки я с думите „Намаз, хайде на намаз“, след което отивал в джамията.

Не трябва да забравяме, че ако всеки изпълни своите отговорности в семейството и постъпва с чувство на обич, състрадание и милосърдие, то в това семейство ще царят милост и берекет.

Завършвам днешното си хутбе с дуата, на която ни учи Великия Аллах: **“Господарю, въздай ни добрина в земния живот и добрина - в отвъдния! И опази ни от мъчението на огъня!”** (ел-Бакара, 2: 201)